

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 125/2015
11.02.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.В., због кривичног дела неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.В., адв. Н.Г., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К. 279/13 од 11.03.2014. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 632/14 од 12.11.2014. године, у седници већа одржаној дана 11.02.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.В., адв. Н.Г., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К. 279/13 од 11.03.2014. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 632/14 од 12.11.2014. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К. 279/13 од 11.03.2014. године, окривљени С.В. оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од три године у коју му се има урачунати и време задржавања у полицији од 12.07.2013. године од 8,50 сати па до 13.07.2013. године до 19,55 сати.

Истом пресудом од окривљеног на основу члана 246. став 7. КЗ одузета је опојна дрога ближе описана у изреци првостепене пресуде.

На основу члана 87. КЗ окривљеном С.В. изречена је мера безбедности ближе наведена у изреци првостепене пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 632/14 од 12.11.2014. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног С.В. и пресуда Вишег суда у Новом Саду К 279/13 од 11.03.2014. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног С.В., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485.

став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, побијане пресуде усвоји и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или пак исте преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.В., адв. Н.Г. је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети и окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Према томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају бранилац окривљеног С.В., у захтеву за заштиту законитости наводи да је на чињенично стање утврђено у правноснажним пресудама погрешно примењен закон, из чега произилази да је захтев поднет због повреде из члана 439. тачка 2) ЗКП, због које повреде је захтев дозвољен, али не опредељује у чему се ова повреда материјалноправне природе састоји, већ суштински у образложењу захтева оспорава утврђено чињенично стање у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа што не представља разлог због ког је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Такође, у образложењу захтева се наводи да је изрека пресуде неразумљива и указује на повреду из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП као и да је пресуда противречна сама себи и разлозима пресуде, из чега произилази да побијане пресуде оспорава због повреде из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, а које повреде не представљају разлог због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу.

Дакле, како се у поднетом захтеву само формално означава повреда закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, а која одредба је општег карактера, док се у суштини указује на недозвољене разлоге за подношење захтева, то јест на утврђено чињенично стање и оцену доказа од стране првостепеног и другостепеног суда, као и на повреду кривичног поступка из члана 438. став 1.

тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП, из ког разлога захтев за заштиту законитости је недозвољен, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног С.В., адв. Н.Г., на основу одредбе члана 487 .став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.